

ERDEI ISKOLA KÁCSON

Idén osztálykirándulásunkat (2015. május 4-8.) a Bükk egy gyönyörű falvában, Kácson és környékén töltöttük az Örs Vezér Erdi Iskolában. A hét folyamán rengeteg érdekes és izgalmas helyen jártunk, amit mindenki élvezett. Szerencsére az időjárás is nekünk kedvezett, és ragyogó napsütésben teltek a napok. A szállásunktól két perc sétára volt az étkező helység, ahol minden nap finom ételekkel vártak minket.

Miután a busz elhagyta Egert az első állomásunk Síkfőkút volt, ahol kezdetét vette a kirándulás. A délelőtti folyamán jártunk Várkúton, majd a Síkfőkúti-tónál megpihentünk. Innen indultunk Noszvajra, végül pedig Szomolyára, ahol a kaptárköveket néztük meg. A nap végén megérkeztünk a szállásunkra, de már indultunk is tovább egy kácsi tanyára. Itt szárnyasokat, bárányokat, disznókat és kicsinyeiket tartják, amelyeket közeli is megcsodálhattunk. Különlegessége az, hogy az állatok ólja riolittufába van vájva. A nap befejezéséként Kács bájos és tiszta vizű patakjához is elsétáltunk, amiben a különleges fekete bödöncsiga él.

A második napba újult erővel vágtunk bele. Ebéd előtt három programon vettünk részt. Egy rendhagyó növényismereti órán, ahol növényeket, rovarokat és bogarakat is tanulmányoztunk. Ezután korongozni indultunk, ahol mindenki kedvére készíthetett agyag vázát, amit később kiégettek nekünk, és haza is hozhattunk emlékebe. Majd végül a kácsi vízművet látogattuk meg. Délután, a csendes pihenő után körbenézhattunk a község római

katolikus templomában, ami egy felszentelt búcsújáró hely. A nap utolsó programjaként egy közeli tanösvényt jártunk végig, ami a Mária Zarándokút egy szakasza. Vacsora után hamar nyugovóra tértünk, mert a szerdai napunk hosszúnak ígérkezett.

Szerdán egy kiadós reggeli után felkészültünk, ételt csomagoltunk, és jól felöltöztünk, mivel osztályunk egész napos túrára indult. Bár kissé bágyadtak voltunk még reggel, de kitartóan gyalogoltunk végig. Utunk során soha sem unatkoztunk. Énekelgettünk, nevettünk és beszélgettünk. Annyira el is repült az idő, hogy néhány órán belül megérkeztünk Cserépváralja határához, ahol régi palánkvárak romjait néztük meg. Egy kis pihenőt is tartottunk itt, hiszen a nagy melegben mindenki kifulladt és kifáradt. Elfogyasztottuk az ebédünket, és elindultunk vissza, szállásunk felé. A visszaúton néhányszor megpihentünk a fák árnyékában, de viszonylag hamar hazaértünk Kácsra. Mindenki nagyon kifáradt, így a délután maradék részében csendes pihenő volt, majd hosszú napunkat egy finom vacsorával zártuk le.

Másnap délelőtt egy újabb tanösvényen sétáltunk végig. Egy régi katonatemetőt látogattunk meg útközben, majd elérkeztünk célunkhoz, a kácsi kőhodályokhoz, amik az ottani pincékhez és barlangokhoz hasonlóan riolittufába voltak vájva. Rövid túránk után ebédeltünk, aztán kétfelé oszlott osztályunk. Egyik csoport az íj használatát, míg a többiek a madarak gyűrűzését sajátíthatta el és eközben nagyon jól szórakoztunk együtt. Egy kis pihenő után, amikor már sötétedett, a legközelebbi erdő felé vettük az irányt. A felnőttek egy meglepetést tartogattak számunkra, ami egy bátorságpróba volt. Egy erdei ösvényen kellett egyesével, egyedül végigmennünk a sötétben, miközben ijesztgettek minket. Mindenki bebizonyította, hogy milyen bátor, hiszen mindannyian sikeresen végigmentünk rajta. Az erdei iskolához visszaérve már a gondosan megrakott tábortűz melege fogadott minket. Körbeültük és a nap folyamán leadott tárgyainkat szereztük vissza zálogos játék keretében. Ilyen jó, családi hangulatban telt az utolsó esténk Kácson.

Pénteken reggeli után elbúcsúztunk a tábortól, és folytattuk utunkat. Az osztály két részre oszlott, aszerint, hogy ki ment a Miskolctapolcai Barlangfürdőbe és ki a Miskolci Vadasparkba. Másfél óra állt rendelkezésünkre, hogy az állatokat megnézhessük, míg a többiek fürödtek. Idő szűkében ugyan, de sikerült mindent élménnyé tennünk. A finom ebéd

után a Diósgyőri Várba is ellátogattunk, ami Nagy Lajos királyunk idejéből származó tárgyakkal volt berendezve. A korabeli berendezés, öltözet és nyelvezet mindenkinek nagyon érdekes volt. Megismerkedhettünk az akkoriban használt fűszerek világával, bájitalt is keverhettünk, továbbá a fegyvereket is megsejlelhettük közelebről. Miután mindent megnéztünk, sajnos már csupán a végállomásunk volt hátra, mielőtt visszarázódtunk volna

a tanítási napokba.

Mindannyian nagyon örülünk, hogy részt vehettünk ezen a kiránduláson. Sok-sok élménnyel gazdagodtunk. Olyan tájakat láthattunk, amiket eddig még nem volt alkalmunk, és mindenki nagyon örült, hogy végre egy kicsit a városi rohanásból kiszabadultunk egy hétre a természetbe.

Erdélyi Hanna

8K osztályos tanuló